

สาระน่ารู้เกี่ยวกับ

หมู่บ้านไม่ชายเสียง

ตอนที่ 1

“หมู่บ้านไม่ขายเสียง”

เราอยากมีประชาธิปไตย เราอยากให้มีการเลือกตั้ง มีผู้แทนไปใช้อำนาจในการดูแลแก้ไขปัญหาให้เรา

แต่การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ก็ล้มลุกคลุกคลานมาตลอด การเมืองไม่พัฒนา ความเป็นอยู่ของชาวบ้านก็ไม่ดีขึ้น ความเจ็บ ความจน ความยากลำบากก็ยังไม่ต่างไปจากเดิม และมีแนวโน้มว่าสภาพการณ์เช่นนี้จะมียุไปถึงลูกถึงหลาน

ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่ง เพราะเราเลือกนักการเมือง หรือผู้แทนที่ยังขาดคุณภาพ คุณธรรม แต่เราเลือกเพราะผลตอบแทนเฉพาะหน้า เราเลือกคนมีเงินมากกว่าคนมีคุณภาพ คุณธรรม

หมู่บ้านไม่ขายเสียงจะเป็นก้าวสำคัญในการสร้างระบอบประชาธิปไตยให้ยั่งยืนมั่นคง ถ้าทุกคน ทุกหมู่บ้านเลือกผู้แทนทั้งระดับท้องถิ่น และระดับชาติ โดยคำนึงถึงพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่ว่า “ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดี และคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมดการทำให้บ้านเมืองมีความปกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากอยู่ที่การส่งเสริมให้คนดี ได้ปกครองบ้านเมือง”

เราจะเริ่มต้นที่ตัวเอง และหมู่บ้านของเรา เราต้องรวมใจกันทั้งหมู่บ้าน เลือกคนดีปลอดการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง เป็นหมู่บ้านของนักประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

ตอนที่ 2 “วิถีประชาธิปไตยที่ทุกคนช่วยกันสร้าง”

แม้แต่เมต หรือแมลงก็ยังมีผู้นำ ช้างก็ยังมีจ่าโขลง สัตว์อื่นๆ ก็มีจ่าฝูง มนุษย์ก็ต้องมีหัวหน้า หรือผู้นำเช่นกัน เพราะผู้นำคือ ผู้ชักนำหรือนำพาคนอื่นๆ ให้ความพบกับความสุขความเจริญหรือพบกับความเสื่อม ความหายนะ ก็ได้

การเลือกผู้นำที่ดี จะทำให้ชีวิตของเราดีขึ้น ผู้นำที่ดีคือผู้ที่มีคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดีไม่นำพาไปสู่ความวอดวายวิบัติ มีความคิดที่ดี ทำเรื่องที่ดี และมีความกล้าหาญ เสียสละ ไม่เห็นแก่ตัวหรือประโยชน์เฉพาะตน

ผู้นำที่อยู่ใกล้ตัวเองที่สุด และมีผลกับการดำรงชีวิตของเรามากที่สุดคือ ผู้นำชุมชน ผู้นำหมู่บ้าน

ถ้าเราเลือกผู้นำชุมชนด้วยระบบคุณธรรม จะเป็นส่วนสำคัญของบ้านเมือง ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ชุมชน หมู่บ้านจะปลอดการซื้อสิทธิ ขายเสียง และนำชุมชนสู่วิถีประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ทุกคนในหมู่บ้านจะมีสิทธิ เสรีภาพอย่างแท้จริง มีความรักสามัคคี มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน รักษา กฎกติกาของหมู่บ้านอยู่กันอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้านให้ดีขึ้น

เราต้องช่วยกันสร้าง ช่วยกันทำให้หมู่บ้านดีขึ้น ด้วยการช่วยกันเลือก ผู้นำที่ดี

ตอนที่ 3

“ประชาธิปไตยทำให้คนมีความสุข”

การมีเงิน หรือมีกินมีใช้ ไม่ได้ทำให้เรามีความสุขเสมอไป เพราะความสุขของคนเรานั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินทองจำนวนมากมายมหาศาล

จะมีความสุขได้อย่างไร ถ้ามีเงินแล้วชีวิตไม่ปลอดภัย ต้องอยู่กับสังคมที่มีแต่อาชญากรที่พร้อมจะจี้ปล้น เช่นฆ่าเราได้ทุกเมื่อ

จะมีความสุขได้อย่างไร ถ้ามีเงินแล้วชีวิตต้องเจ็บไข้ได้ป่วย ผจญกับมลภาวะที่เลวร้าย

จะมีความสุขได้อย่างไร ถ้ามีเงินแล้ว ขาดอิสรภาพ ขาดเสรีภาพ ขาดความรักใคร่รั้งถือของคนในสังคม

แม้ว่าเราอาจจะมีเงินไม่มาก แต่อยู่แบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริ สร้างหมู่บ้านของเราให้เป็นหมู่บ้านที่น่าอยู่ ปลอดภัย ทุกคนรักสามัคคีกัน สร้างหมู่บ้านให้เป็นหมู่บ้านประชาธิปไตย ให้ทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ รู้หน้าที่ของตนเอง มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน มีความรักสามัคคีกัน มีเหตุผล เคารพความคิดเห็นกัน มีกฎกติการ่วมกัน และมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคม และประเทศชาติ ถ้าทำได้เพียงเท่านี้ ไม่ต้องมีเงินทองมากมายเราก็มีความสุขได้ สิ่งเหล่านี้เราสามารถร่วมกันสร้างได้โดยไม่ยาก ง่ายหรือไม่

ตอนที่ 4 “ไม่มีนักประชาธิปไตย ก็ไม่มีประชาธิปไตย”

การปกครองระบอบประชาธิปไตย จะมีขึ้นไม่ได้ ถ้าไม่มีนักประชาธิปไตย ถ้าเรารักและศรัทธาประชาธิปไตย จะต้องสร้างนักประชาธิปไตยให้เกิดขึ้น

ประชาธิปไตยมิใช่แค่การเลือกตั้ง เพื่อให้มีผู้นำหรือผู้แทนที่นำพาเราไปทางใดทางหนึ่ง หรือใช้อำนาจแทนเราในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นสิทธิเด็ดขาดที่จะสามารถทำอะไรก็ได้ตามอำเภอใจโดยไม่ต้องฟังเสียงของประชาชนเพราะถือว่ามาจากการเลือกตั้งของประชาชนแล้ว

แต่ประชาธิปไตยคือวิถีชีวิต คือการใช้อำนาจของประชาชนเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ คือ การใช้สิทธิ เสรีภาพ ที่อยู่ในกรอบของกฎหมาย คือ การทำหน้าที่ต่าง ๆ อย่างมีความรับผิดชอบ คือความรักใคร่ปรองดองสมานฉันท์ ไม่นำความแตกต่างมาสร้างความแตกแยก คือการรับรู้รับฟังและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นต่อการมีส่วนร่วมกับสังคม ชุมชน ไม่เพิกเฉยด้วยคิดว่าธุระไม่ใช่ คือการที่ทุกคนมีสิทธิตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้แทนที่เราเลือก

ถ้าเรารักประชาธิปไตย อยากรมีประชาธิปไตย เราต้องสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้น ประชาธิปไตย คือ การปฏิบัติจริงจนเป็นวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมที่เป็นประชาธิปไตย

ตอนที่ 5 “สร้างวิถีประชาธิปไตยให้ชุมชน ทุกคนต้องมีส่วนร่วม”

ประชาธิปไตย ถ้าแปลตามหลักภาษาหรือตัวอักษร หมายความว่า ประชาชนเป็นใหญ่ หรือประชาชน มีอำนาจ

เมื่อทุกคนมีอำนาจ ก็ต้องใช้อำนาจนั้น เพื่อความสุขความเจริญและเป็นธรรมกับทุกคน

ถ้าคนเพียงคนเดียว หรือกลุ่มเดียวใช้อำนาจนั้นตามอำเภอใจ โดยไม่ฟังความคิดเห็นที่แท้จริง ของคนอื่น สิ่งนั้นไม่ใช่ประชาธิปไตยแต่เรียกว่า “อัตตาริปไตย” บ้าง หรือ “คณาธิปไตย” บ้าง เพราะประโยชน์ซึ่งเกิดเฉพาะคนที่ใช้อำนาจหรือกลุ่มที่ใช้อำนาจ มิได้เกิดประโยชน์กับคนหมู่มากหรือคนส่วนใหญ่แต่อย่างใด

ดังนั้น ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการคิด การตัดสินใจ และการรับผิดชอบ จึงจะเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง

การประชุมรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของคนในชุมชน จึงเป็นกิจกรรมของนักประชาธิปไตยที่มองข้ามมิได้ การประชุมจึงเป็นวิถีประชาธิปไตย เป็นการเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจของตนเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือคนส่วนใหญ่

ระบอบประชาธิปไตยจะเข้มแข็งและพัฒนาไปไม่ได้ถ้าคนในสังคมยังเพิกเฉย ละเลยในการเข้ามามีส่วนร่วม

ตอนที่ 6 “ทุกคนต้องมีส่วนร่วมสร้างหมู่บ้านไม่ชายเสีย”

การพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน ทุกคนต้องมีส่วนร่วม หมู่บ้านไม่ชายเสีย คือ หมู่บ้านต้นแบบที่จะทำให้การเลือกตั้งมีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาประชาธิปไตยที่ยั่งยืนมั่นคง ได้รัฐบาลที่ดีบริหารประเทศ

ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และอีกร้อยแปดปัญหา สาเหตุส่วนหนึ่งและสำคัญมาก ๆ มาจากการเมืองที่ขาดคุณภาพ คุณธรรม ไม่สามารถกระจายงบประมาณไปยังคนในสังคมได้อย่างทั่วถึง เป็นธรรม จนมีคำพูดว่าประเทศไทย “รวยเป็นกระจุก แต่จนกระจาย”

การเลือกตั้งทุกครั้ง เราหวังจะได้รัฐบาลที่ดี ผู้แทนที่ดีเข้ามาแก้ไข ปัญหาเหล่านี้ แต่ก็เป็นแค่ความหวัง ไม่เคยเกิดขึ้นได้จริง

คนมีเงิน มีอำนาจ จะได้เป็นรัฐบาล ได้เป็นผู้แทน เพราะเงินสามารถซื้อคะแนนเสียงได้ ถ้าหากเรายังเพิกเฉย ยอมรับให้เป็นไปอย่างนั้น เราก็จะพบกับปัญหาเดิม ๆ และจะเพิ่มปัญหาให้มากขึ้นไปถึงลูกหลาน

ถ้าทุกคนในหมู่บ้านของประเทศนี้พร้อมใจกันไม่ชายเสีย คนดี ๆ ก็จะกล้ามาสมัครรับเลือกตั้ง ผู้แทนที่ดีก็จะมีมากขึ้น รัฐบาลที่ดีก็เกิดขึ้น

หากหมู่บ้านไม่ชายเสียเกิดขึ้นได้จริง ผู้แทนที่ดี รัฐบาลที่ดี ก็จะมีขึ้นจริง ๆ แต่ทุกคนต้องพร้อมใจกันสอดส่องเฝ้าระวังมิให้มีการทุจริตในการเลือกตั้ง ทำให้หมู่บ้านของตนเองปลอดการซื้อสิทธิ ขายเสียง

ตอนที่ 7

“นักประชาธิปไตย”

ประชาธิปไตยที่เราถวิลหาจะเกิดขึ้นจริงไม่ได้ ถ้าไม่มีนักประชาธิปไตย และนักประชาธิปไตยจะต้องมีจำนวนมากพอที่จะขับเคลื่อนสังคมได้

เราเริ่มต้นที่หมู่บ้านซึ่งเป็นหน่วยสังคมการปกครองที่เล็กที่สุดแล้ว จะทำอะไรให้คนส่วนใหญ่ของหมู่บ้านนั้น เป็นนักประชาธิปไตยที่มีจำนวนมากพอที่จะขับเคลื่อนประชาธิปไตยในหมู่บ้านหรือชุมชนได้

นักประชาธิปไตย คือ นักปฏิบัติมีใจนุ่งท้อมจำตามตำราแล้วประกาศว่าฉันคือนักประชาธิปไตย แต่นักประชาธิปไตยจะต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมของหมู่บ้าน ทั้งวิธีคิด วิธีปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ

นักประชาธิปไตย จะต้องตระหนักคำนึงถึงหลักการประชาธิปไตย 6 หลัก คือ

1. อำนาจอธิปไตย เป็นของปวงชน ประชาชนมีอำนาจสูงสุด
2. รู้จักใช้ สิทธิ และเสรีภาพ ที่ไม่ละเมิดหรือกระทบกับสิทธิ เสรีภาพ ของคนอื่น เคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม
3. เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเสมอภาคเท่าเทียมกันไม่ดูถูกเหยียดหยามคนอื่น หรือผู้ที่ด้อยกว่า หรือผู้ที่แตกต่างจากตน
4. มีภราดรภาพ รู้รักสามัคคี อยู่ร่วมกันฉันท์พี่น้อง
5. มีเหตุผล ไม่ใช่ความคิดเห็น หรืออารมณ์ตนเองเป็นใหญ่ คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก
6. เคารพกฎหมาย กฎระเบียบ กติกา และวัฒนธรรม ประเพณี ที่ดีของสังคม

คุณสมบัติดังกล่าวทั้ง 6 ข้อ ถ้าผู้ใดมีผู้นั้นคือนักประชาธิปไตยที่แท้จริง

ตอนที่ 8 “สร้างหมู่บ้านไม่ขายเสียง เพื่อเป็นรากฐานประชาธิปไตย”

ถ้าจะสร้างหมู่บ้านไม่ขายเสียง โดยการติดป้าย ติดสติ๊กเกอร์ หรือสัญลักษณ์ เราสามารถสร้างหมู่บ้านไม่ขายเสียงได้ไม่ยากภายในวันเดียว แต่จะมีประโยชน์อะไร ถ้าผู้คนในหมู่บ้านไม่เข้าใจ ไม่ตระหนักกับผลร้ายของการซื้อสิทธิขายเสียง เมื่อมีเลือกตั้งก็ยังมี การซื้อสิทธิขายเสียงอยู่เหมือนเดิม และเราก็จะอยู่กับการเมืองแบบเดิม ๆ ที่เป็นประชาธิปไตยแต่เปลือกนอก ดังนั้น การสร้างหมู่บ้านไม่ขายเสียง จึงต้องเริ่มด้วยการสร้างคนให้ตระหนักถึงความสำคัญของการเลือกตั้งที่สุจริต เทียงธรรม ปลอดภัยจากการครอบงำด้วยอำมิสสินจ้างหรืออิทธิพลใด ๆ ทุกคนในหมู่บ้านจะต้องมีเจตนาร่วมกันที่จะปฏิเสธและต่อต้านการทุจริต การเลือกตั้งทุกรูปแบบ ด้วยการทำประชาคมร่วมกันที่จะทำให้หมู่บ้านของตนเป็นหมู่บ้านไม่ขายเสียง

ก่อนการเลือกตั้ง ทุกคนจะต้องเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ชีวิตแบบประชาธิปไตย ให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน

ช่วงมีการเลือกตั้ง ทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่จะช่วยเหลือ สนับสนุนภารกิจการเลือกตั้ง เช่น ช่วยรณรงค์เผยแพร่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง เป็นกรรมการประจำหน่วย เป็นผู้ช่วยเหลือตรวจสอบ และแจ้งข่าวการทุจริต เป็นต้น เพื่อให้การเลือกตั้ง มีความสุจริต เทียงธรรม

หลังการเลือกตั้ง ทุกคนจะช่วยกันตรวจสอบการทำหน้าที่ของผู้แทน มิให้ใช้อำนาจไปใช้ในทางทุจริต หรือสร้างปัญหาให้กับบ้านเมือง

หมู่บ้านไม่ขายเสียง จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการวางรากฐานประชาธิปไตย ให้กับเมืองของเรา

ตอนที่ 9

“บทบาทสตรีกับการพัฒนาหมู่บ้าน”

“สองมือพร้อมถือดาบ ยอมเลือดอาบพิทักษ์ไทย
ดาบแกว่งและเปลไกว บทบาทสตรีเหนือวีรชน”

ในหมู่บ้านของเรา ผู้หญิงจะมีมากหรือน้อยกว่าชายไม่สำคัญ ความสำคัญคือ ผู้หญิงที่มีอยู่นั้น มีบทบาทต่อหมู่บ้านแค่ไหน เพียงไร

ด้วยยุคปัจจุบัน มีผู้หญิงเป็นผู้นำตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับชาติ และเป็นถึงผู้นำของโลก ด้วยซ้ำไป

ในสังคมของเรามีผู้หญิงเก่ง กล้า มีความสามารถ ที่จะเป็นผู้ผู้นำและมีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมือง อยู่ไม่น้อย

เราไม่ควรทิ้งให้ความเก่ง กล้า สามารถนั้นสูญเปล่า แต่ควรนำคุณประโยชน์เหล่านั้นมาสร้างประโยชน์ให้สังคม ชุมชน หรือหมู่บ้านของเรา

หมู่บ้านไม่ชายเสียย คือ หมู่บ้านนักประชาธิปไตย นักประชาธิปไตยต้องคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ ที่จะต้องให้โอกาสแก่ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง หรือกิจกรรมทางสังคมโดยเท่าเทียมกัน และเห็นความสำคัญของบทบาทสตรีต่อการพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน

“เมื่อเธอต้องนำหน้า ก็กล้าหาญ
ไซ้จะต้องอยู่กับบ้านเสียเมื่อไหร่
เมื่อเธอรบเธอก็รบมิกลัวใคร
มือก็ไกว ดาบก็แกว่ง เข้มแข็งเกิน”

ตอนที่ 10 “หมู่บ้านไม่ขายเสียงสู่การเลือกตั้งคุณภาพ”

หมู่บ้านไม่ขายเสียงจะเป็นความหวังสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 เป็นต้นมาสำนักงาน กกต. และสำนักงาน กศน. ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย จัดตั้งหมู่บ้านไม่ขายเสียงอำเภอละ 1 หมู่บ้าน ในปี พ.ศ. 2560 จะจัดตั้งเพิ่มเติมอีกอำเภอละ 2 หมู่บ้าน และจะจัดตั้งเพิ่มขึ้นให้ครบทุกตำบลทุกหมู่บ้านต่อไป

คาดว่าภายในอีกไม่กี่ปีจากนี้ไป ทุกหมู่บ้านในประเทศไทย จะเป็นหมู่บ้านไม่ขายเสียง หวังว่า เมื่อถึงเวลานั้นการซื้อสิทธิขายเสียงจะหมดไปจากประเทศไทย การเลือกตั้งที่ใช้เงินใช้ทองเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมืองจะไม่เกิดขึ้น เราจะมีนักการเมืองที่ดีมาช่วยพวกเราตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ของบ้านเมืองได้

ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับประชาชนที่จะร่วมมือกันให้เป็นหมู่บ้านไม่ขายเสียงได้แค่ไหนเพียงใด

ตอนที่ 11

“กิจกรรมหมู่บ้านไม่ขายเสียง”

หมู่บ้านไม่ขายเสียง มิได้มีจุดหมายเพียงเป็นหมู่บ้านปลอดการซื้อสิทธิขายเสียงในช่วงที่มีการเลือกตั้งเท่านั้น แต่คือหมู่บ้านที่สร้างคนในชุมชนให้เป็นนักประชาธิปไตย พัฒนาคนจากประชาชนธรรมดาให้เป็นพลเมือง เป็นกำลังสำคัญของบ้านเมือง

ดังนั้น หมู่บ้านไม่ขายเสียงจึงมีกิจกรรมให้ดำเนินการอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วงระยะเวลา คือ

ช่วงที่ 1 ก่อนมีการเลือกตั้ง จะต้องเตรียมคนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองและการเลือกตั้ง และสร้างพลเมืองคุณภาพ โดยผ่านกิจกรรมหลากหลายร่วมกับ ศส.ปชต. และเครือข่ายอื่นๆ

ช่วงที่ 2 เมื่อมีการเลือกตั้ง จะช่วยกันเฝ้าระวังเรื่องการทุจริต ผิดกฎหมายที่ส่งผลให้การเลือกตั้งขาดความสุจริต เทียงธรรม สมาชิกสมัครใจเป็นอาสาหรือตัวแทนของชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง เช่น รณรงค์เชิญชวนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นกรรมการประจำหน่วย และกรรมการตรวจสอบการเลือกตั้งภาคประชาชน เป็นต้น

ช่วงที่ 3 หลังการเลือกตั้ง หากพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายจะต้องมีความกล้าหาญที่จะร้องเรียน คัดค้าน หรือเป็นพยาน ช่วยกันติดตามตรวจสอบผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งว่าทำหน้าที่ได้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หรือไม่

ถ้าทุกหมู่บ้านในประเทศของเรา มีผู้คนที่ทำหน้าที่พลเมืองดีได้เช่นนี้ การพัฒนาบ้านเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จะต้องเจริญวัฒนาถาวรแน่นอน

ตอนที่ 12 “กิจกรรมหมู่บ้านไม่ขายเสียงก่อนเลือกตั้ง”

ในทุกตำบลจะมีศูนย์ส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตย หรือมีชื่อย่อว่า ศส.ปชต. และในหมู่บ้านจะมีคนที่เป็นการกรรมการ ศส.ปชต. อย่างน้อยหมู่บ้านละ 1 คน ศส.ปชต. จะมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนและช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้าน เพื่อสร้างเสริมวิถีประชาธิปไตย เช่น

1. การจัดกิจกรรมที่สร้างเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองได้แก่กิจกรรม ต้นไม้ประชาธิปไตย การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่น ๆ การจัดเวทีเสวนา เวทีประชาคม เป็นต้น

2. การจัดกิจกรรมที่เป็นแนวทางปฏิบัติ เช่น การตั้งกฎกติกา หรือข้อตกลงของหมู่บ้าน การพัฒนาหมู่บ้าน การจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมต่างๆ ของหมู่บ้าน

3. การจัดกิจกรรมที่เป็นประเพณี หรือวัฒนธรรมของชุมชน เช่น ประเพณีรดน้ำดำหัวในวันสงกรานต์ การทำบุญ

4. การปกป้องอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร และศิลปวัฒนธรรมอันดี

5. การดูแลปกป้องสิทธิเสรีภาพของคนในชุมชน สุขภาพอนามัย การศึกษา การอาชีพ

การดำเนินการต่างๆ เหล่านี้ ศส.ปชต. จะร่วมมือกับกรรมการหมู่บ้าน ผู้นำชุมชน และเครือข่ายพลเมืองของ กกต. เช่น ดีเจประชาธิปไตย ชุมชน โรงเรียน วัด และส่วนราชการอื่นๆ เช่น ป.ป.ช. สตง. อปท. เป็นต้น เพื่อช่วยเหลือ สนับสนุนขับเคลื่อนกิจกรรม หรือภารกิจของหมู่บ้านให้เดินหน้าอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ตอนที่ 13

“หมู่บ้านไม่ขายเสียงช่วงเลือกตั้ง”

เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งระดับชาติ หรือมีประกาศให้มีการเลือกตั้งท้องถิ่น หมู่บ้านไม่ขายเสียงจะต้องรู้และเตรียมการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่บ้านไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพ เลือกคนดีที่มีคุณภาพไปทำหน้าที่แทนตนโดยมีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งแก่ทุกคนในหมู่บ้านผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดเวทีพูดคุยเกี่ยวกับการเลือกตั้งการประชุมหารือในชุมชนหรือหมู่บ้าน สร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยกระบวนการเลือกตั้ง การเปิดโอกาสให้ผู้สมัครทุกคนเข้ามาหาเสียงชี้แจงนโยบาย

2. การป้องปรามการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง สอดส่องดูแลการซื้อสิทธิขายเสียง หรือการใช้อำนาจหน้าที่อื่นใดที่ทำให้การเลือกตั้งขาดความสุจริตเที่ยงธรรม

3. การสมัคร หรือส่งตัวแทนทำหน้าที่สนับสนุน ช่วยเหลือการเลือกตั้ง เช่น เป็นกรรมการประจำหน่วย เป็นเครือข่ายช่วยเหลือ ศส.ปชต. ตลอดจนเป็นอาสาสมัครขององค์กรเอกชนเพื่อช่วยเหลือตรวจสอบการเลือกตั้ง

ทั้ง 3 กิจกรรมเหล่านี้ หมู่บ้านไม่ขายเสียงควรจะดำเนินการอย่างจริงจัง และสร้างบรรยากาศ การมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากที่สุด เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นความภาคภูมิใจของทุกคนในหมู่บ้าน

ตอนที่ 14 “หมู่บ้านไม่ขายเสียงช่วงหลังการเลือกตั้ง ”

หลังการนับคะแนนเสร็จสิ้น ถ้าการเลือกตั้งไม่สุจริต เทียงธรรม ก็จะมีเรื่องร้องเรียน คัดค้านการเลือกตั้งตามมา การทำหน้าที่เป็นผู้ร้องเรียน คัดค้าน หรือเป็นพยานเมื่อมีการสืบสวน ไตร่สวนหาข้อเท็จจริง รู้เห็นเหตุการณ์จะต้องมีความกล้าหาญ ที่จะให้ปากคำแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ ด้วยความสุจริต ซึ่ง กกต. จะมีกฎหมายคุ้มครองพยาน เพื่อปกป้องคุ้มครองการทำหน้าที่พลเมืองดี

แต่ถ้าการเลือกตั้งนั้น ไม่มีการร้องเรียนคัดค้าน ก็จะต้องติดตามตรวจสอบ ผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้ง ว่าทำหน้าที่ได้เหมาะสมกับตำแหน่งหรือไม่ สร้างความเดือดร้อนเสียหายให้แก่สังคมหรือบ้านเมืองหรือไม่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเข้าชื่อ ถอดถอนได้ตามกฎหมาย หากเห็นว่าผู้ที่ได้รับเลือกตั้งประพฤติตัวไม่เหมาะสม สร้างความเสียหายแก่บ้านเมือง

จะเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่ของผู้คนในหมู่บ้านไม่ขายเสียง จะมีความสำคัญกับการพัฒนาบ้านเมืองอย่างยิ่ง เป็นบทบาทของพลเมืองดีที่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเข้มแข็ง และมีคุณภาพ คุณธรรม

ตอนที่ 15

“การสร้างประชาธิปไตยในหมู่บ้าน”

การสร้างประชาธิปไตยที่แท้จริง คือการสร้างคนให้เป็นนักประชาธิปไตย มีวิถีชีวิตหรือใช้ชีวิตประจำวันตามแนวทางหรือครรลองของระบบ มิใช่การสร้างประชาธิปไตยด้วยพิธีการหรือพิธีกรรมที่กระทำกันเหมือนอดีตที่ผ่านมา

การสร้างประชาธิปไตยในหมู่บ้าน คือการสร้างคนในหมู่บ้านให้เป็นนักประชาธิปไตยให้ได้ก่อนตามลำดับดังนี้

1. สร้างประชาธิปไตยในตัวเอง ทุกคนต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเป็นนักประชาธิปไตย เช่น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เคารพกฎ กติกาของบ้านเมืองและสังคม เสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทำหน้าที่ของตนด้วยความรับผิดชอบแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองสม่ำเสมอ

2. สร้างประชาธิปไตยในครอบครัว เช่น การพูดคุยการตั้งกฎกติกาหรือสัญญากันในครอบครัว การแบ่งความรับผิดชอบกันว่าเป็นลูกต้องรับผิดชอบอะไรบ้าง เป็นพ่อต้องรับผิดชอบอะไรบ้าง เป็นแม่ต้องรับผิดชอบอะไรบ้าง

3. สร้างประชาธิปไตยในชุมชนหรือหมู่บ้านเมื่อทุกครัวเรือนมีความเป็นประชาธิปไตยแล้ว บรรยากาศของประชาธิปไตยก็เกิดขึ้นความสุขที่แท้จริงของการใช้ชีวิตตามวิถีประชาธิปไตยมีขึ้นจริง ดังนั้น หมู่บ้านหรือชุมชนซึ่งเปรียบเสมือนครอบครัวใหญ่ก็สร้างเป็นหมู่บ้านประชาธิปไตยโดยไม่ยาก

ที่สำคัญต้องถามตัวเองว่า พร้อมหรือยังที่จะเป็นนักประชาธิปไตย ถ้าพร้อมให้เริ่มต้นที่ตนเองก่อนในวันนี้

ตอนที่ 16

“สร้างประชาธิปไตยให้ตัวเอง”

การเมื่อพูดถึงเปลี่ยนแปลงต่างๆ เรามักจะมองไปที่คนอื่น หวังให้คนอื่นเปลี่ยนแปลง การสร้างประชาธิปไตย ก็เหมือนกัน เรามักจะมองไปที่คนอื่น คือคิดแต่ให้คนอื่นทำ ไม่เคยทำให้คนอื่นคิดแล้วทำตามเรา

การสร้างประชาธิปไตย จริง ๆ แล้วสามารถทำได้เริ่มที่ตัวเองง่าย ๆ สสำรวจความรู้สึกของเราตัวเราเองก่อนว่าตัวเราเป็นนักประชาธิปไตยหรือไม่

1. เราคือเจ้าของอำนาจอธิปไตยเป็นเจ้าของประเทศ เจ้าของแผ่นดิน เพราะความรู้สึกเป็นเจ้าของ จะทำให้เรารักและหวงแหนบ้านเมืองมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ

2. เรามีสิทธิ เสรีภาพ และจะไม่ใช้สิทธิ เสรีภาพนั้นไปกระทบหรือเบียดเบียนสิทธิเสรีภาพของคนอื่น โดยทำหน้าที่พลเมืองตามสิทธิ เสรีภาพ ที่มีตามที่กฎหมายบัญญัติ

3. ทุกคนที่เกิดมามีความเท่าเทียมกันต้องได้รับความยุติธรรมหรือเป็นธรรมจากรัฐ จากสังคม และโอกาสทางการเมือง สังคม

4. ทุกคนในชุมชนหรือในชาติ คือพี่น้องกัน ไม่เอาความแตกต่าง ทางความคิด ความเชื่อหรือวัฒนธรรม มาแบ่งแยกให้แตกต่าง

5. เรามีหน้าที่ต้องเคารพ กฎหมาย ปฏิบัติตามกฎหมายของสังคม เพื่อให้มีความสุข ความสงบ ความปลอดภัย ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

6. เราเป็นคนมีเหตุผล ไม่นำเอาอารมณ์ หรือความคิดของตนเองเป็นใหญ่ ทั้งหมดคือหลักการประชาธิปไตย ถ้าสร้างให้เกิดได้ในตน เพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่คนอื่นได้ เราก็สามารถสร้างประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นได้อย่างมั่นคง ยั่งยืนตลอดไป

ตอนที่ 17

“สร้างประชาธิปไตยในครอบครัว”

เมื่อเราสร้างประชาธิปไตยในตนเองได้แล้ว เราต้องนำหลักการประชาธิปไตย มาปฏิบัติเป็นแบบอย่าง กับคนในครอบครัว อาทิเช่น

1. บ้านของเรา ครอบครัวของเรา เราต้องรักและห่วงหาอาทร และเป็นสมาชิก หรือเป็นส่วนหนึ่งของบ้านที่มีหน้าที่จะปกป้องดูแล

2. ทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพและจะใช้สิทธิ เสรีภาพนั้น โดยไม่ละเมิดสิทธิ เสรีภาพของผู้อื่น เช่น เป็นน้องจะต้องไม่แย่งข้าวของของพี่ หรือเป็นพี่จะไม่กลั่นแกล้งรังแกน้อง คนเป็นพ่อหรือสามี จะบังคับข่มขู่สมาชิกในครอบครัว ตามอำเภอใจ สิ่งเหล่านี้พ่อเป็นแม่ควรปลูกฝังเรื่องเหล่านี้ ให้แก่ลูกๆ ได้ตระหนักคิด และปฏิบัติตาม

3. ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ทั้งเรื่องการแสดงความคิดเห็น หรือการให้ออกาสอื่น ๆ รวมถึงความรักด้วย

4. ทุกคนมีความรักใคร่ สามัคคี ช่วยเหลือกัน ไม่อิจฉาริษยาหรือกลั่นแกล้งรังแกกัน

5. มีการไต่ถามปรึกษาหารือกันด้วยเหตุด้วยผล เพื่อให้ทุกคนทำหน้าที่ของตนและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

6. มีกติกายของบ้านเพื่อให้ทุกคนปฏิบัติ เช่น การทำหน้าที่ในบ้าน การประพฤติปฏิบัติตน

ทั้ง 6 แนวทางนี้หากนำมาปรับใช้ จะเป็นหลักการพัฒนาลูกหลานของเรา ให้เป็นนักประชาธิปไตย และสร้างความสงบสุข ให้กับครอบครัวได้อย่างแท้จริง

ตอนที่ 18

“สร้างประชาธิปไตยในหมู่บ้าน”

การสร้างประชาธิปไตยในหมู่บ้าน เริ่มที่คนในหมู่บ้านสร้างประชาธิปไตยในตัวเองเป็นลำดับแรก และให้ประชาธิปไตย ทั้ง 6 หลักเป็นพื้นฐานชีวิตความเป็นประชาธิปไตย

หมู่บ้านประชาธิปไตย จะมีการประชุมปรึกษาหารือกันอยู่เสมอ จะเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ เพื่อให้ทุกคนช่วยเหลือร่วมมือกัน มีกฎ กติกา สัญญาร่วมกัน และปฏิบัติตามกฎกติกานั้น

หมู่บ้านประชาธิปไตย ทุกคนในหมู่บ้านจะมีวิถีชีวิตแบบนักประชาธิปไตย เช่น รู้จักใช้สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของตนเองต่อหมู่บ้าน ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจ และมีระเบียบวินัยปฏิบัติตามกฎและข้อตกลงของหมู่บ้าน

ถ้าหมู่บ้านใดทำได้แบบนี้ ก็นับว่าเป็นหมู่บ้านประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

ตอนที่ 19 “หมู่บ้านไม่ขายเสียงกับการพัฒนาประชาธิปไตย ไปสู่การเมืองคุณภาพ”

ปัญหาสำคัญของระบอบประชาธิปไตยไทย คือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและบทบาทการทำหน้าที่ของผู้แทนพรรคการเมือง

เริ่มต้นจากการคัดกรอง คัดเลือกนักการเมือง โดยการเลือกตั้งก็มีปัญหาการใช้อำนาจเงิน ใช้อำนาจอิทธิพล และใช้ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความไม่รู้ของประชาชน เป็นเครื่องมือสู่อำนาจ

ถ้าเราจะตัดปัญหานี้แต่ต้นทาง เริ่มต้นที่สร้างหมู่บ้านไม่ขายเสียงให้เกิดขึ้นจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะหมู่บ้านไม่ขายเสียงโดยเนื้อแท้แล้วคือหมู่บ้านที่ประชาชนตื่นตัวทางการเมือง และเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมีคุณภาพ เพราะในหมู่บ้านนั้นมีคนคุณภาพในปริมาณที่มากพอเป็นเสียงส่วนใหญ่ของที่เลือกตั้งนั้น เริ่มต้นที่หน่วยเลือกตั้ง เพื่อให้พลเมืองคุณภาพสร้างการเลือกตั้งคุณภาพด้วยมือของเขาเอง

หากเราสร้างหมู่บ้านไม่ขายเสียงได้ได้ทุกที่ การเมืองคุณภาพย่อมเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

ตอนที่ 20 “คนคุณภาพ หมู่บ้านคุณภาพ นักการเมืองคุณภาพ”

เราต่างฝันถึงนักการเมืองที่มีคุณภาพ คำว่า คุณภาพ คือ ลักษณะที่ดึงดูดใจ ฟังพอใจ แต่ที่ผ่านมาเมื่อบ้านเมืองเกิดวิกฤติเรามักถวิลหาอัครวินซีม้าขาวมาช่วย เหมือนในนิยาย แต่เราไม่เคยคิดที่จะสร้างอัครวินซีม้าขาวด้วยตัวของเราเอง

การสร้างนักการเมืองมีคุณภาพ เหมือนดังอัครวินซีม้าขาวนั้น เราต้องสร้างผู้มีสิทธิเลือกตั้งคุณภาพก่อน เมื่อมีผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพมากพอ หรือเป็นเสียงส่วนใหญ่ที่สามารถคัดค้านักการเมืองคุณภาพก็จะได้ อัครวินซีม้าขาว การสร้างหมู่บ้านไม่ขายเสียง จึงเป็นการสร้างหมู่บ้านคุณภาพ โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งคุณภาพ ซึ่งจะเป็นผู้ชี้ขาดการเลือกผู้แทนระดับชาติ หรือระดับท้องถิ่นที่จะมาทำหน้าที่อัครวินซีม้าขาวที่มีคุณภาพต่อไป

เราอย่าเสียเวลารออัครวินซีม้าขาวอยู่เลย หันกลับมาสร้างคนของเรา หมู่บ้านของเราให้เป็นคนคุณภาพ เป็นหมู่บ้านคุณภาพ เพื่อการเลือกตั้งคุณภาพ โดยพลเมืองคุณภาพ และนำไปสู่นักการเมืองคุณภาพ โดยไม่ต้องรออัครวินซีม้าขาวอีกต่อไป

ตอนที่ 21

“หมู่บ้านไม่ขายเสียง”

การปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน การให้สิทธิแก่บุคคลและชุมชนได้บริหารจัดการตัวเองจึงเป็นเรื่องสำคัญ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้บัญญัติให้บุคคลและชุมชนมีสิทธิดังนี้ คือ

1. มีสิทธิ อนุรักษ์ พัฒนาหรือส่งเสริมภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณี อันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ
2. มีสิทธิ จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ
3. มีสิทธิ เข้าซื้อกันเพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐ
4. มีสิทธิจัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน

สิทธิทั้ง 4 ประการนี้ เป็นสิทธิที่ชุมชนหรือหมู่บ้านกระทำได้ ขอให้ใช้สิทธิที่พึงมีบริหารจัดการชุมชน เพราะสิทธินั้นเป็นของชุมชน โดยคนในชุมชน เพื่อทุกคนในชุมชน

ตอนที่ 22

“หมู่บ้านไม่ขายเสียง”

ภูมิปัญญา ศิลปะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีของท้องถิ่นเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นอารยะชนของบรรพบุรุษที่สร้างขึ้นมา เป็นมรดกให้ลูกหลานได้ภาคภูมิใจในคุณค่าและคุณประโยชน์ที่มีต่อท้องถิ่นหรือชุมชน

การอนุรักษ์ ฟื้นฟู หรือส่งเสริม เพื่อสืบทอดความดีงามทางคุณธรรม ศีลธรรม และยึดเหนี่ยวความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชุมชนท้องถิ่นให้มีความรัก ความสามัคคีกัน ในการร่วมทำกิจกรรมอันก่อให้เกิดประโยชน์และความสุขของชุมชน จึงเป็นสิทธิที่ชุมชนจะกระทำได้และควรกระทำ

หมู่บ้านไม่ขายเสียง หรือหมู่บ้านประชาธิปไตย ควรส่งเสริมและรักษา สิ่งเหล่านี้ไว้ อย่างน้อยก็ทำให้คนในชุมชนมีความกลมเกลียว เหนียวแน่น ช่วยกันคิดช่วยกันทำ และร่วมกันรับผิดชอบ เพื่อจะสร้างวิถีประชาธิปไตย ให้เกิดขึ้นในชุมชน

ตอนที่ 23

“หมู่บ้านไม่ขายเสียง”

สิทธิในการจัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ต้นไม้ ภูเขา แม่น้ำลำคลอง หนองบึง ถนนหนทาง และสาธารณประโยชน์ ที่มีอยู่ในหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นสิทธิโดยชอบทำที่ชุมชนมีสิทธิบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์ตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่น ถ้ามีป่าชุมชนทุกคนมีสิทธิได้ใช้ประโยชน์แต่ชุมชนก็ต้องบริหารจัดการเพื่อรักษาป่านั้น ให้อยู่ยืน หรือการใช้ถนนหนทาง ศาลาพักร้อน หนองบึง ทุกคนมีสิทธิใช้ ทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ แต่ก็ต้องมีกฎกติกาในการใช้ประโยชน์เพื่อบำรุงรักษามิให้เสื่อมโทรม

**การมีสิทธิจึงต้องมีหน้าที่ที่จะต้องรักษาตามมา
ถ้าใช้สิทธิโดยไม่รักษา สิทธิที่มีจะสูญสิ้นในที่สุด**

ตอนที่ 24

“หมู่บ้านไม่ขายเสียง”

ปัญหาและความต้องการของชุมชน บางเรื่อง บางอย่าง คนภายนอก จะไม่รู้ จะไม่เข้าใจ ว่าเรามีปัญหาอะไร เราต้องการอะไร

หากเรื่องที่เกิดขึ้นกำลังความสามารถที่ชุมชนจะบริหารจัดการได้ ถ้าเรื่องนั้น เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือกระทบต่อความสงบสุขของชุมชน ชุมชนมีสิทธิที่จะร่วมกันเข้าชื่อเพื่อเสนอแนะต่อรัฐ หรือหน่วยงานทางราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ช่วยดำเนินการ และการพิจารณาตามข้อเสนอแนะนั้น แต่ต้องให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมพิจารณาด้วยตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ เพราะการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

ตอนที่ 25

“จัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน”

“อัตรานาห์ อัตรานาห์ นาโถ ตนเป็นที่พึ่งของตน” เพราะถ้าคนเราหวังแต่พึ่งผู้อื่นจนติดเป็นนิสัยก็จะทำอะไรไม่เป็น แม้จะคิดก็คิดเองไม่ได้ และไม่สามารถพัฒนาอะไรได้

การจัดสวัสดิการของชุมชน โดยให้ชุมชนดำเนินการเองจึงเป็นเรื่องที่ดีที่จะสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนหรือหมู่บ้านได้ เช่น การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน หรือรวมกลุ่มเป็นสมาชิกสหกรณ์กันยามเจ็บไข้ได้ป่วย หรือรับภัยพิบัติ หรือจัดสวัสดิการอื่นๆ เพื่อคนในหมู่บ้านหรือชุมชนเป็นสิทธิที่ชุมชนในหมู่บ้านทำได้

ชุมชนที่เข้มแข็งเพราะคนเข้มแข็ง การพึ่งพาตนเองคือการสร้างความเข้มแข็งให้บ้านเมือง

ตอนที่ 26

หน้าที่ของคนในหมู่บ้าน

การทำตามหน้าที่เป็นคุณลักษณะที่สำคัญในการเป็นพลเมืองดีของหมู่บ้านไม่ขายเสียง เพราะหมู่บ้านที่มีพลเมืองดี คนทุกคนจะทำหน้าที่ของตนตามที่รัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นอย่าง

รักษาชาติ ศาสนา กษัตริย์ ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่หลบเลี่ยงการเป็นทหาร ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ไม่สร้างความแตกแยกในสังคม ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีคุณภาพ รักษาสิ่งแวดล้อม เสียภาษีอากรตามกฎหมายและไม่ร่วมการกระทำที่ทุจริตหรือสนับสนุนการทุจริต

หมู่บ้านขายเสียงจะเป็นหมู่บ้านต้นแบบที่สร้างรากฐานประชาธิปไตย เพราะทุกคนรู้จักสิทธิของตนเอง และทำหน้าที่ของตนเองด้วยความเข้มแข็งและภาคภูมิใจ

ตอนที่ 27 “ชุมชนประชาธิปไตย ต้องเคารพสิทธิและเสียงของทุกคน”

ความเป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องของคนในชุมชนในหมู่บ้าน เป็นเรื่องที่ดี เป็นสิ่งที่มีคุณค่าทางสังคม เพราะความเป็นพี่น้องกันนี้แหละจะทำให้คนในสังคมในชุมชนมีความสงบ ใช้ชีวิตแบบพึ่งพาศักดิ์กัน ไม่รังเกียจเดียดฉันท์แบ่งแยก

เมื่อมีการเลือกตั้ง ความคิดความเห็นของแต่ละคนเริ่มแตกต่างกัน ตามความรัก ความเชื่อ ความนิยม ของแต่ละคนที่มีต่อผู้สมัครเพราะการเลือกตั้งมิได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการใช้สิทธิ เสรีภาพ และหลักของเหตุผล ตามวิถีประชาธิปไตย แต่กลับทำให้การเลือกตั้งมีเรื่องของการแข่งขัน ที่หวังผลแพ้ชนะ เป็นเป้าหมาย ความแตกแยกแบ่งข้างแบ่งฝ่ายจึงเกิดขึ้นแล้วซ้ำเล่า

อย่าให้การเลือกตั้งทำลาย ความรัก ความสามัคคีที่เคยสร้างสุขสงบร่วมกัน ความเป็นญาติมิตรสูญเสียไปอย่างน่าเสียดาย และน่าเสียใจ

ตอนที่ 28

“การเลือกตั้งสมานฉันท์”

การเลือกตั้งไม่ใช่การแข่งขัน แต่เป็นการสร้างสรรค์เพื่อเลือกสรรสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่ประเทศ การเลือกตั้งไม่ใช่การถามหาผู้แพ้ชนะ แต่คือการหาคนที่เหมาะสมที่สุด ที่ประชาชนไว้วางใจ ให้ไปทำหน้าที่เป็นผู้แทนของตน

เมื่อการเลือกตั้งไม่ใช่การแข่งขัน เราจึงต้องสร้างการเลือกตั้งสมานฉันท์ คือ การเลือกตั้งที่ปราศจากความขัดแย้ง เพราะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องรับรู้ และปฏิบัติตาม

1. รู้ระเบียบ กฎหมาย และไม่กระทำผิดระเบียบกฎหมายการเลือกตั้ง
2. รู้ข้อเท็จจริงต่างๆ ของผู้สมัคร ผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
3. อยู่บนพื้นฐานของความรักสามัคคี เป็นพี่เป็นน้องเข้าอกเข้าใจกัน

เราจึงต้องเลือกตั้งอย่างสมานฉันท์ เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกตั้งมาทำลายความเป็นพี่เป็นน้องของเรา

ตอนที่ 29 “การไปใช้สิทธิเลือกตั้งคือหน้าที่ของพลเมือง”

หนึ่งเสียง หนึ่งสิทธิ คือชีวิตของคนทั้งชาติ ทุกครั้งที่เลือกตั้งหนึ่งเสียงของท่านมิได้สูญหายหรือสูญเปล่า เพราะทุกเสียงจะมีผลต่อการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต และทุกคะแนนจะถูกนำไปคิดคำนวณเป็นคะแนนในการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ หรือแม้แต่คะแนนของผู้ไม่ประสงค์ลงคะแนนก็มีผลต่อการเลือกตั้ง

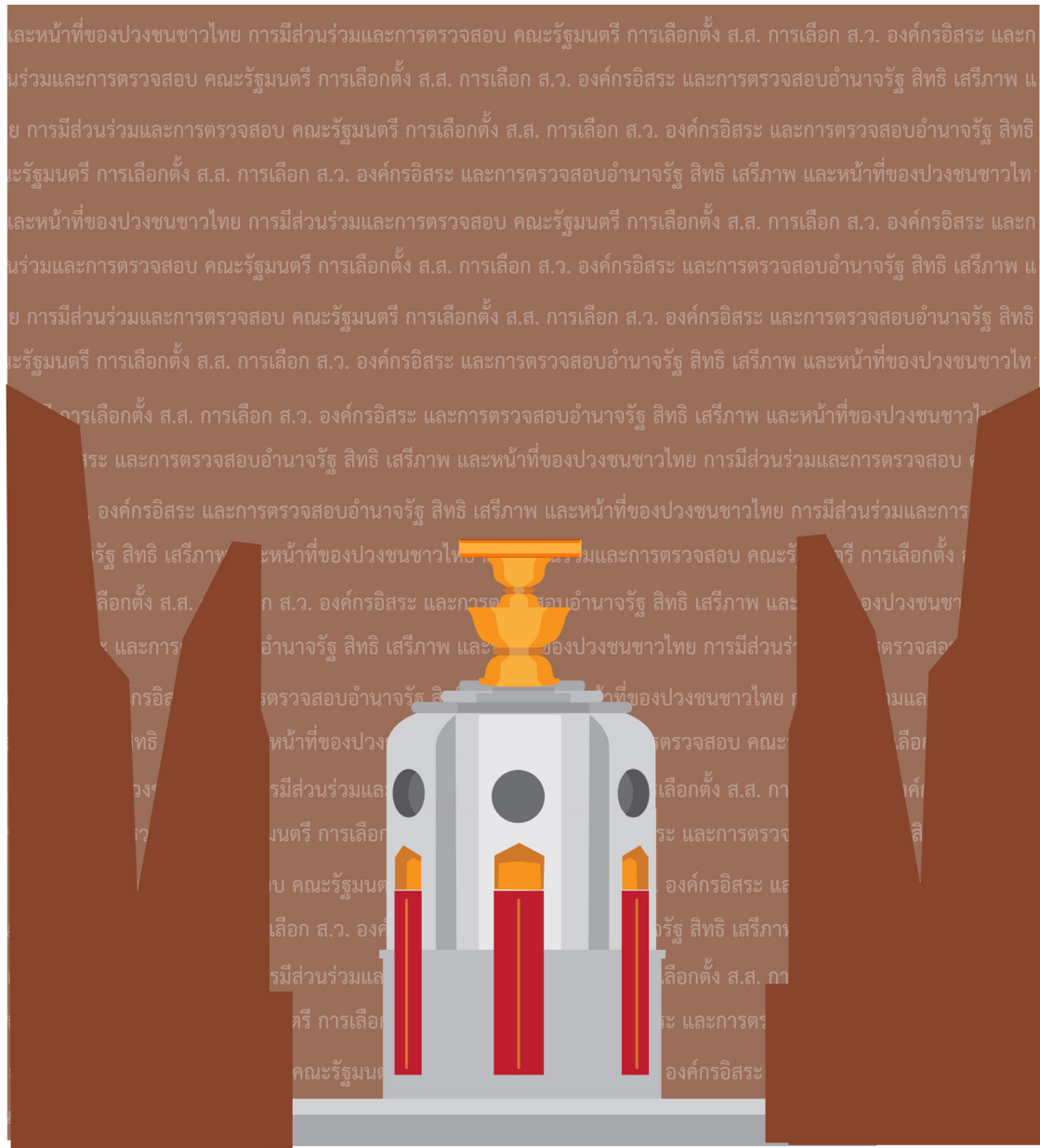
หนึ่งเสียงของเรา จึงมีความศักดิ์สิทธิ์และมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองให้ดีขึ้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเลือกตั้งมีคุณภาพ

เมื่อมีสิทธิ ขอให้ไปใช้สิทธิ
 อย่ามีชีวิตแบบชาเฉย
 ทำหน้าที่พลเมือง อย่าละเลย
 คนจะเย้ยว่ามีสิทธิไม่คิดใช้

ตอนที่ 30 “รัฐบาลคุณภาพ มาจากการเลือกตั้งคุณภาพ การเลือกตั้งคุณภาพ มาจากพลเมืองคุณภาพ”

ทุกอย่างมีเหตุมีผลต่อเนืองกัน คนส่วนมากจะมองที่ผลโดยลืมสนใจที่เหตุ คนเรามักจะโทษโน่นโทษนี่ แต่ลืมมองดูตัวเอง เราอยากได้รัฐบาลที่ดีมีคุณภาพ นั่นคือผลที่เราต้องการ แต่ต้นเหตุการที่จะได้รัฐบาลคุณภาพ ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง จะต้องเลือกผู้แทนคุณภาพไปเป็นรัฐบาล แต่เมื่อไม่สามารถคัดเลือกคนที่มีคุณภาพ เป็นผู้แทนได้ แล้วจะมีรัฐบาลคุณภาพ หรือรัฐบาล ที่ดีได้อย่างไร

เมื่ออยากกินมะม่วงก็ต้องปลุกมะม่วง ถ้าอยากกินมะขามก็ต้องปลุกมะขาม เมื่ออยากได้คนดีก็ต้องเลือกคนดี เหตุและผลก็มีง่ายๆ แค่นี้เอง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 02-141-8888 www.ect.go.th